

چکیده

مقدمه: مراقبت‌های جبران نشده موجب مشکلات مالی زیادی برای بیمارستان‌ها می‌شود، با توجه به اینکه ادامه حیات بیمارستان‌ها منوط به اتخاذ تدابیری برای کنترل هزینه‌ها و افزایش درآمدها می‌باشد، توجه به این مسئله جزو اولویت‌های اصلی مدیران بیمارستان‌ها است. اگرچه هزینه‌ها و درآمدهای عملیاتی و غیرعملیاتی در بیمارستان‌های مختلف، متفاوت است؛ اما از طریق اعمال برخی اقدامات می‌توان از پتانسیل‌های موجود جهت ارتقا بهره‌وری بیمارستان‌ها بهره جست. استفاده از هر مداخله‌ای جهت کاهش هزینه‌های جبران نشده مفید خواهد بود. مطالعه حاضر با هدف بررسی هزینه‌های جبران نشده خدمات در بیمارستان‌های دانشگاه علوم پزشکی ایران طی سال‌های ۹۳ - ۹۷ به انجام رسید.

روش کار: مطالعه حاضر به صورت تحلیلی-کاربردی با تواتر ماهانه در دوره سال‌های ۹۳ - ۹۷ انجام شد. جامعه مورد مطالعه شامل کلیه بیمارستان‌های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی ایران و ابزار مطالعه، فرم گردآوری داده‌ها بود. اطلاعات جمع‌آوری شده شامل منابع هزینه‌های جبران نشده بود که عبارتند از: کسورات بیمه‌ای، بدهی بیماران اتباع داخلی، بدهی بیماران اتباع خارجی، بدهی سازمان‌های غیر بیمه‌ای، تخفیفات ارائه شده به کارکنان بیمارستان، تخفیفات بخش برونسپاری شده و سایر منابع. تحلیل داده‌ها نیز با استفاده از نرم افزار **EVIEWS** نسخه ۱۰ صورت گرفت. در بخش تحلیل مطالعه به بررسی رابطه بین هزینه‌های جبران نشده به عنوان متغیر وابسته و متغیرهای تعداد بیماران بستری، تعداد بیماران سرپایی، تعداد بیماران اتباع خارجی، تعداد اعمال جراحی، تعداد تخت بیمارستان، ضریب اشغال تخت، تعداد دفعات گردش تخت در سال و طول مدت اقامت به عنوان متغیرهای مستقل پرداخته شد.

یافته‌ها: میانگین هزینه‌های جبران نشده در دانشگاه علوم پزشکی ایران طی سال‌های مورد مطالعه ۶۲۳،۶۴۳،۸۸۲،۳۸۵ میلیارد ریال و انحراف معیار آن ۱۶۴،۳۹۸،۳۷۷،۸۹۴ میلیارد ریال بود. بیشترین سهم هزینه‌های جبران نشده به ترتیب متعلق به کسورات بیمه‌ای با میانگین ۴۴ درصد و به میزان ۲۷۵،۷۴۸،۴۸۳،۰۸۳ میلیارد ریال، بدهی بیماران نیازمند با میانگین ۲۰ درصد و به میزان ۱۵۳،۷۸۲،۸۹۸،۳۷۸ میلیارد ریال و بدهی اتباع خارجی با میانگین ۱۷ درصد و به میزان ۱۰۳،۲۳۳،۱۹۵،۱۷۵ بود. یافته‌ها نشان داد که بین متغیرهای تعداد اتباع خارجی، تعداد بیماران سرپایی، تعداد تخت بیمارستان، ضریب اشغال تخت و طول مدت اقامت با هزینه‌های جبران نشده رابطه معنادار مثبت و بین متغیرهای تعداد

اعمال جراحی و تعداد بیماران بستری با هزینه‌های جبران نشده رابطه معناداری وجود دارد و متغیر تعداد دفعات گردش تخت در سال تاثیری بر هزینه‌های جبران نشده نداشت. مطابق نتایج مطالعه متغیر تعداد تخت بیمارستان بیشترین اثر مثبت را بر هزینه‌های جبران نشده داشته و پس از آن متغیرهای طول مدت اقامت و تعداد اتباع خارجی دارای بیشترین اثر مثبت بودند. ($Pvalue < 0,05$)

نتیجه‌گیری: نتایج مطالعه نشان دهنده آمار بالای هزینه‌های جبران نشده در بیمارستان‌ها است، بنابراین لازم است مدیران و سیاست‌گذاران با کمک دولت در جهت کاهش این هزینه‌ها برای خدمات درمانی بیمارستانی، حمایت‌های مالی از بیمارستان‌ها را انجام دهند، تا بیمارستان‌ها بتوانند با مشکلات کمتری به فعالیت‌های خود ادامه دهند.

واژه‌های کلیدی: هزینه‌های جبران نشده، هزینه‌های کمرشکن، کسورات بیمارستانی